

De taal van de wereld.

Om de taal van de wereld
te kunnen begrijpen
moet ik de woorden
zeggen

met het achterste
van mijn tong

en mijn tanden
bijslijpen

tot vervaarlijke messen
die snijden
in het vlees
van de gedachte
waarmee alles
begon,

dan zie ik de wereld,
het water, de zeeën,
rivieren en meren
glinsterend in de ijle
morgen zon,

dun als het vlies
van de dagen
dun als het blad
in de herfst

dun als de nacht
op de daken
van huizen
en in straten
door bomen en struiken

de wind
als een orkaan

die bonkt tegen
luiken
voor ogen
van mensen

die niet
willen zien.